

τιών, μηδέποτε θερμανθέντων, διότι τότε δυοῖν θάτερον θά συμβῆ, ἢ θά χάσουν πολλήν θερμότητα, θά παγώσουν δηλαδή, ἢ θ' ἀναγκασθούν νά τυλιξοῦν τὸ σῶμά των εἰς παχέα ἐραπλώματα, δι' ὧν μεγάλως θά παρακωλυθῆ ἡ ἐξάμισις τοῦ σώματός των.

Τὸν χειμῶνα δὲ τὰ ψυχρὰ δωμάτια εὐλόγως γίνονται καὶ ὑγρὰ καὶ εἰς τοὺς τοίχους των ἐπιβάθηνται οἱ ἀτμοὶ τοῦ ὕδατος.

Ἡ καλὴ θέρμανσις ἔχει πρὸς τούτοις καὶ τοὺς ἐξῆς σκοποὺς.

Πρῶτον, νά θερμαίνῃ ταχέως.

Δεύτερον, νά διαρκῆ ἐπὶ χρόνον ἰκκνόν.

Τρίτον, νά θερμαίνῃ μᾶλλον διὰ τῆς ἀγωγῆς παρὰ διὰ τῆς ἀκτινοβολίας καὶ

Τέταρτον, ὅσον τὸ δυνατὸν ἰσομερῶς νά θερμαίνῃ ὅλα τὰ ἐν τινι χώρῳ στρώματα τοῦ ἀέρος.

Αὐτὰς τὰς ἀπαιτήσεις δὲν εἶνε ἐπιτήδεια νά ἱκανοποιήσουν τὰ πύραυλα, οὔτε τὸ ἀνοικτὸν πῦρ τῆς ἐστίας.

Τὸ πῦρ τῆς ἐστίας εἶνε τὸ πρωτογενὲς θερμαντικὸν μέσον καὶ φέρει πράγματι ῥομαντικὴν τινα αἴγλην. Διότι ἡ ποίησις δὲν χωρίζει τὴν ἐστίαν ἀπὸ τῆς οἰκίας, πάντας δὲ μᾶς καταλαμβάνει ἀόριστος αἴσθημα ἡδονῆς, ὅταν βλέπωμεν φλέγον καὶ σπινθηρίζον τὸ πῦρ τῆς πατρικῆς ἡμῶν ἐστίας.

Τὸ μόνον προτέρημα τοῦ πυρὸς τούτου εἶνε ὅτι ἀνάπτει ταχέως, σβύνει ὅμως ἐπίσης ταχέως καὶ θερμαίνει μόνον διὰ τῶν ἀκτίνων του τὰ πλησίον κείμενα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας. Ἡμεῖς δὲ καθήμενοι ἐγγὺς τοῦ πυρὸς τούτου θερμαίνομεν μόνον τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον, ἐν ᾧ ἡ ῥάχις ἡμῶν ῥιγεῖ καὶ παγώνει.

Πρὸς θέρμανσιν τῶν οἰκημάτων μας τὸ μᾶλλον ἀξιόσυστατον μέσον εἶνε αἱ θερμάστραι, σιδηραῖ ἢ πλινθόκτιστοι. Καὶ αἱ σιδηραῖ ὅμως πρέπει ἐσωτερικῶς νά εἶνε ἐπιστρωμέναι διὰ πλίνθων, διότι δὲν ὑπάρχει χειρότερον καὶ ἐπιβλαβέστερον πρᾶγμα εἰς τὴν ὑγείαν μας τῶν μικρῶν ἐκείνων καὶ ἐκ λεπτοῦ σιδηροῦ ἐλάσματος κατεσκευασμένων θερμαστρῶν, οἵαι πανταχοῦ σχεδὸν τῆς Ἀνατολῆς εἶνε ἐν χρήσει, διότι εἶνε ἐφθνηαὶ καὶ δὲν ἀπαιτοῦν πολὺν τόπον πρὸς τοποθέτησιν των.

Αὐταὶ αἱ θερμάστραι θερμαίνουν μόνον διὰ τῶν ἀκτίνων, τὰς ὁποίας ἐκπέμπουν, πρὸς τοῦτοις δὲ ἐκπέμπουν διὰ τῶν πεπυρακτωμένων παρειῶν των καὶ τὸ ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ζωὴν μας ὀξειδίων τοῦ ἀνθρακος.

Ἐν Ἑυρώπῃ ἐφευρήθησαν καὶ ἐφηρμόσθησαν διάφορα συστήματα πρὸς θέρμανσιν μεγάλων οἰκοδομῶν, οἷον θεάτρων, νοσοκομείων, στρατώνων, ἐκκλησιῶν, φυλακῶν, προσέτι δὲ καὶ πρὸς θέρμανσιν κινουμένων σιδηροδρομικῶν ἀμαξοστοιχιῶν κτλ.

Περὶ αὐτῶν ὅμως δὲν λέγομεν ἡμεῖς οὐδὲ λέξιν ἐνάυθα, πρῶτον, διότι δὲν ἔχουν κἀνὲν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὑγείαν μας καὶ δεύτερον, διότι ἡ ἐξέτασις καὶ μελέτη αὐτῶν εἶνε ἔργον μᾶλλον ἀνθρώπων ἀσχολουμένων εἰς τὴν μηχανικὴν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Θ. Χ. ΦΛΩΡΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

* * Τὸ πρόβατον δύναται νά θεωρηθῆ ὡς ἀληθὲς χρυσορυχεῖον, πολὺ μᾶλλον προσοδοφόρον ἢ πάντα ὁμοῦ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ χρυσορυχεῖα τῆς ὑψηλίου. Κατὰ τινα στατιστικὴν, ἣτις δύναται νά θεωρηθῆ ὅπωςδῆποτε ἀκριβῆς, διότι ἐγένετο ἐντολῆ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἡ παραγωγή τοῦ ἐκ προβάτων μαλλίου ἀνέρχεται κατ' ἔτος εἰς 800 χιλιάδας τόννων ἀξίας 8 δισεκατομμυρίων φράγκων. Ἡ Αὐστραλία καὶ ἡ Νέα Ζηλανδία μόναι παράγουσι μαλλίον ἀξίας 600 ἑκατομμυρίων φράγκων καὶ βάρους 75 ἑκατομμυρίων χιλιogramμων. Τὰ ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ποίμνια παράγουσι 15 ἑκατομμύρια χιλιogramμων μαλλίου ἀξίας 50 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἐν Λα-Πλάτα 100 ἑκατομμύρια προβάτων, δίδουσι μαλλίον 250 ἑκατομμυρίων φράγκων κατ' ἔτος. Αἱ δὲ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουσι 50 ἑκατομμύρια πρόβατα, ἅτινα δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὸν πληθυσμόν. Ἐν Ἑυρώπῃ ζῶσι 200 ἑκατομμύρια προβάτων παρέχοντα 200 ἑκατομμύρια χιλιogramμων μαλλίου ἀξίας 900 ἑκατομμυρίων φράγκων. Τὴν μεγαλύτεραν παραγωγὴν μαλλίου ἐν Ἑυρώπῃ ἔχει ἡ Ρωσσία, μετ' αὐτὴν δ' ἔρχονται κατὰ σειρὰν ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰσπανία. Ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων τὴν μεγαλύτεραν εἰσαγωγὴν μαλλίου ἀκατεργάστου ἔχουσι κατὰ σειρὰν τὸ Λονδίον, ἡ Ἀνθέρση, τὸ Λίβερπουλ, ἡ Βρέμη, ἡ Χάβρη, ἡ Μασσαλία. Ἡ γαλλικὴ βιομηχανία κατεργάζεται ἐτησίως πλέον τῶν 100 ἑκατομμυρίων χιλιogramμων μαλλίου.

* * Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν ὅτι ἐγένοντο δοκιμαὶ νέου εἶδους πυριτίδος διὰ τὰ ὄπλα Γκρά. Ἡ πυρίτις αὕτη δίδει πολὺ μεγαλύτεραν δύναμιν εἰς τὴν βολήν, ἢ ἐκείνη τῆς ὁποίας γίνεται χρῆσις.

* * Ἐν Λονδίῳ ἐγένετο κατ' αὐτὰς μεγάλη ἀγορὰ λαγωνικῶν κυνῶν, ἐξ ὧν τινὲς ἐπωλήθησαν εἰς ὑψηλότητα τιμᾶς. Οὗτω κύων τις ἡλικίας εἴκοσι μηνῶν ἐπωλήθη ἀντὶ 850 λιρῶν, ἄλλοι δὲ κύνες εἰς τιμὰς κυμαινομένας μεταξὺ 20 καὶ 500 λιρῶν.

* * Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς ἡ ὁσημέραι ἐπιτεινομένη χρῆσις τῶν ἐπιστολικῶν δελταρίων, φέρει ἐπαισθητὴν μείωσιν τῆς καταναλώσεως ἐπιστολογραφικοῦ χαρτοῦ. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὡς ἐκ τούτου τὰ χαρτοποιεῖα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑπέστησαν εἰς τὰ κέρδη αὐτῶν ἐλάττωσιν 12—15 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

* * Μεγάλῃ ἐορτῇ γαλλορωσικῆ παρασκευάζεται ἐν Παρισίοις κατὰ τὰ τέλη ἐνεστώτος μηνὸς πρὸς ὄφελος τοῦ ἐν Πετρούπολει γαλλικοῦ ἀγαθοεργῶ συλλόγου διατελοῦντος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Αὐτοκρατείας τῆς Ρωσσίας.

* * Πλούσιος ἀμερικανός, ὀνόματι Οὐίλλιαμσὼν, ἐδώρησεν εἰς τὴν πόλιν Φιλαδέλφειαν 12 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἧτοι 60 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, πρὸς

ἔδρουσιν βιομηχανικῆς σχολῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἐκπαιδεύωνται παιδιὰ ἄρρενα καὶ θήλεα, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκευματος.

* * * Ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Πίζας συνέβη πρό τινων ἡμερῶν τὸ ἐξῆς δυστύχημα: Ἡ πρώτη χορεύτρια ὀλισθήσασα ἐκ τοῦ δαπέδου τῆς σκηνῆς ἔπεσεν εἰς τὴν ὀρχήστραν. Ἐκτύπησε δ' ἐπὶ τῆς βαρυβαρίτου ἤτις καὶ συνετρίβη εἰς μυρία τεμάχια, πληγώσασα δύο ἐκ τῶν μουσικῶν. Ἡ δὲ ταλαιπώρος χορεύτρια μετηρέχθη ἀναισθητοῦσα καὶ αἱματόφυρτος εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

* * * Ὁ Αἰμίλιος Ζολᾶ ἐτοιμάζει νέον αὐτοῦ ἔργον, δράμα ὑπὸ τὸν τίτλον *Μαργαληνή*. Τὸ δράμα τοῦτο θὰ παρασταθῆ προσεχῶς ἐν τῷ Ἐλευθερῷ θεάτρῳ τῶν Παρισίων.

* * * Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ῥώμης εἶχε συστήσῃ πρό τινος ἐπιτροπῆν, πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ οἴκου ἐν τῷ ὁποίῳ κατόκει ὁ ζωγράφος Ῥαφαήλ κατὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ διαμονὴν αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσεν ἤδη τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐρεῦνας, ὑποδεικνύει δὲ μικρὸν τινα οἰκίσκον μεταξὺ τοῦ Borgo Nuovo καὶ Borgo Vecchio κείμενον, ὡς τὴν πάλαι κατοικίαν τοῦ μεγίστου τῶν ἱταλῶν καλλιτεχνῶν.

* * * Ὁ πολωνὸς μυθιστοριογράφος Ἑρρίκος Σίγχεβιτς, συγγραφεὺς τοῦ περιλαλήτου μυθιστορήματος *Διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου*, διὰ τοῦ νεωτάτου αὐτοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου *Βολοδνόβσκη*, ὄχι μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν θαυμαστῶν του ἠῤῥξῆσεν ἀλλ' εὖρε μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐνθουσιώδη τινὰ Μαικήναν, ὅστις ψευδωνύμως ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ -οῦ ἐν τῷ μυθιστορήματι ἤρωος ἀπέστειλε πρὸς τὸν συγγραφέα ὄχι εὐτελές τι ποσόν, ἀλλὰ *δεκαπέπτε χιλιάδας ρούβλια!* Τοῦ ποσοῦ τούτου ἠρνήθη τὴν ἀποδοχὴν ὁ Σίγχεβιτς, ἀπαντήσας διὰ τοῦ τύπου πρὸς τὸν ἀνώνυμον δωρητὴν, ὅτι τὰ χρήματα κατετέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ παρά τινι τραπέζιτῃ, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἂν ἐντὸς τριετίας δὲν ζητηθῶσι θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ ἐμπροσηγορία εἶνε διὰ πολλοὺς ἐπίσημος στολὴ τὴν ὁποίαν ἀπεκδύονται ἅμα ὡς ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν οἶκόν των.

*

Οἱ ἀσθενεῖς τὸν χαρακτήρα εἶνε ἡ προφυλακὴ τοῦ στρατοῦ τῶν πονηρῶν καὶ βλάπτουσι πλειότερον καὶ αὐτῶν τῶν κακῶν.

*

Εὐκόλως κηφύττομεν τὰ ἐλαττώματα τῶν φίλων μας, ἀλλὰ δυσκόλως ἀνομολογοῦμεν τὰ προτερήματα τῶν ἐχθρῶν μας.

*

Κακολογοῦντες ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναγκάζομεν τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς ἐπαινέσωσιν.

*

Πρέπει νὰ μὴ ἐπιδεικνύῃ τις τὸ πνεῦμά του εἰς μωροῦς, μηδὲ τὰ πλούτη του εἰς πένητας.

*

Ἡ καρδιά ἔχει τὸ προνόμιον νὰ διαφυλάττῃ τὴν ἐνθύμησιν μόνον τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν—τὸ πνεῦμα ὄχι.

Εἰς τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Μάρκου Μποτσαρῆ*

Ἐπέρασεν αἰῶνας ἐμπροστά σου,
ἡ γενεὰ σου κοιτῆται στὸ χῶμα,
τὸ δάσος ἔπεσεν ὀλόγουρά σου,
σύ στέκει, δένδρο μοναχό, ἀκόμα.

Τὸ μάτι σου τὸ γαλανὸ φωτίζει
ἡ ἀστραπὴ κινδύνων καὶ ἀγῶνων,
στὸ αὐστηρὸ σου πρόσωπο ροδίζει
ἀνέσπερη αὐγὴ μεγάλων χρόνων.

Φαίνεται σὰν νὰ κίνησες τὸ βῆμα
ἀπὸ τῆς ἱστορίας τ' ἀκρογιάλι,
ὅπου αἰῶνιο τραγοῦδι ψάλλει
στοὺς ἥρωας τὸ μυρωμένο κῆμα.

Πόσα ὀνόματα ἀγιασμένα,
ποῦ ἀπ' τὸν πόλεμον ἀκόμ' ἀγνίζου,
τριγύρω σου προβάλλου ἕνα ἕνα,
σὰν ἄστρα ποῦ τὴν ὄψι σου στολίζουν!

Καὶ ποιά βασίλισσα δὲν θὰ φθονήσῃ
αὐτὸ τὸ ἄσπιλο, λαμπρὸ σου στέμμα;
ποιὸς δὲν θὰ πέσῃ νὰ σὲ προσκυνήσῃ,
τοῦ Μάρκου ἀδελφῆ, τοῦ Μάρκου αἵμα;

Τὸ θεῖκό του αἶμα ποῦ ἐχύθη
κ' ἐξέστανε τὸ παγωμένο χῶμα,
δίνει ζωὴ στ' ἀδελφικά σου στήθη,
τρέχει στῆς φλέβες σου ἀγνὸ ἀκόμα!

Ἄφησε τοὺς παλμούς του νὰ μετρήσω,
προτοῦ ὁ θάνατος νὰ τὸ ψυχράνῃ,
δὸς τ' ἄγιό σου χέρι νὰ φιλήσω,
ποῦ ἔσφιξεν ὁ Μάρκος πρὶν πεθάνῃ!

Ὅπισω φέρε με στὰ μονοπάτια
ποῦ πέρασεν ἡ μακρυνὴ ζωὴ σου!
τί εἶδανε τὰ γέρεκά σου μάτια,
τί ἔχεις περασμένα διηγῆσου!

ὦ, διηγῆσου μου! μέσ' στὴ λαλιά σου
ὡσὰν ν' ἀκούω μουσικὴ ἀγία
ποῦ φθάνει στὴν καρδιά μου σὰν μαγεία
ἀπὸ τῆ δαφνοστόλιστη γενεὰ σου.

Ἴδου σηκόνονται ὀλόγουρά μας
ἐκεῖν' οἱ ἥρωες οἱ δοξασμένοι:
λάμπουν σὰν ἄγγελοι λευκοί, τοὺς ραίνει
φῶς ροδοστάλακτο, ἡ λευθεριά μας! ..

ὦ, τί φρικτοί, ἀλλὰ ὠραῖοι χρόνοι,
ποῦ ἀντηχοῦν τραγοῦδια ἀντρειωμένα
κ' ἡ ἄνοιξις μὲ ἄνθη ματωμένα
τοὺς τάφους τῶν μαρτύρων στεφανώνει!

Ἐσχάστηκεν ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα
καὶ στῆς ψυχᾶς μας στάκτη κρύα μένει,
κ' ἔρχεσαι ἄγνωστη καὶ φεύγεις ξένη,
ἡρώων ἀδελφῆ καὶ θυγατέρα! ..

ὦ, πάρε τὸ τραγοῦδι μου μαζί σου,
λουλοῦδι ποῦ τὸ χέρι μου σοῦ δίνει,
θυμίαμα ποῦ ἡ καρδιά μου χύνει
γιά σέ, γιά τὴ μεγάλη ἐποχὴ σου!

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΑΕΓΙΟΣ

* Ἐφημερίς.